

متن پرسش

سلام علیکم خدمت استاد محترم. شما در جواب به سوال ۱۹۱۸ در بخش ارتباط زن و مرد با عنوان مفسده در ارتباط با نامحرم فرموده اید: «مسلم منظور از مفسده در ارتباط با نامحرم، همان نوع دوم است ولی باید توجه داشت حتی برای یک جوان در حال عادی این طور نیست که اگر نامحرمی از او مثلا آدرسی بپرسد دل او بلرزد مگر این که او از تعادل اولیّه‌ای که عموم انسان‌ها دارند به جهت غلبه‌ی خیالات (به هر دلیلی که غلبه کرده است) خارج شده و صورت‌های ذهنی که خودش به ایجاد آن‌ها دامن زده همواره مدّ نظرش باشد و در برخورد با نامحرم برای او تداعی شود.» حال سوال من این است که ممکن است ارتباط با نامحرم مفسده جنسی نداشته باشد. اما مفسده اخلاقی دارد. حتی یک صحبت کوتاه و در حد چند کلمه نیز مفسده دارد. حتی نگاه تصادفی و غیراختیاری به نامحرم که فوری انسان سر خودش را پائین بیندازد نیز مفسده دارد. بله مفسده جنسی نیست. اما ممکن است از حضور قلب انسان در نماز کاسته شود. ممکن است یک نماز انسان دیر شود. این را هم علمای اخلاق متذکر می شوند هم برخی ها به علم حضوری این مسأله را درک کرده اند. پس چگونه است که شما می فرمائید در حالت عادی مثلا یک آدرس پرسیدن نباید خطری داشته باشد!؟

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: مسئله همین طور است که شما می‌فرمایید که انسان باید در ساده‌ترین ارتباط با نامحرم، خود را بپاید. ولی بنده در جواب آن مؤمن عرض کردم متوجه فضایی باشید که روایات ما مدّ نظر دارند. موفق باشید